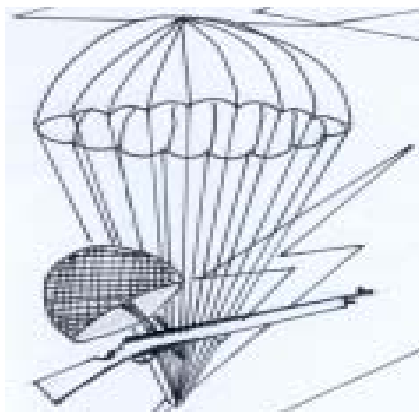

CỰU HỌC SINH C.V.A. VÀ VỤ BINH BIẾN DÙ 1960

Hồi Ức: PHAN QUÂN T.N.

Tác giả Phan Quân, cựu học sinh Bưởi-Chu Văn An, do nghề nghiệp (Phóng Viên Báo Chí) đã “không may” dính vào Vụ Binh Biến của Binh Chung Dù Ngày 11-11-1960. Cuộc đảo chánh thất bại, anh đã bị đưa ra Tòa An Quân Sự Đặc Biệt và lãnh án “cấm cố”, lưu đày Côn Đảo.

Bài này là một đóng góp cho lịch sử của Đệ Nhất Cộng Hòa dưới thời Tổng Thống Ngô Đình Diệm, nói lên được phần nào những nguyên nhân thất bại của nhóm đầu não cuộc binh biến năm xưa.

SAIGON NGÀY 11-11-1960

Ba giờ sáng, súng đạn nổ ran quanh Dinh Độc Lập. Đô Thành Saigon bàng hoàng tỉnh giấc, qua nửa tiếng đồng hồ súng đạn nổ ran. Dân mở ra-di-ô, vẫn nghe tiếng nhạc thường lệ.

Rồi tiếng súng tiếp tục mạnh hơn về phía Sở Thú. Mặt trời ló dạng. Dân chúng đổ ra đường, mô-tô, vét-pa đầy những lớp trẻ tò mò tìm hiểu chuyện lạ. Vốn nghề nghiệp cầm bút, và lại là một trong những vai trò đặc lực của Nhật Báo số 1 Miền Nam lúc bấy giờ, tờ “SAIGON MỚI” và tờ báo chính trị “TIN MỚI” nên người viết vội phóng “ếch-bà” đến gấp hiện trường.

Bị quân Dù chặn lại góc đường Hồng Thập Tự khu Dinh Độc Lập. Đưa thẻ báo chí, lính không cho vô. Vòng qua phía Nhà Thờ Đức Bà cũng bị chặn lại.

Từ xa, phía sau Nhà Thờ 5, 6 xe jeep, khá đông sĩ quan, y phục rằn ri. Phải chăng nhóm chỉ huy cuộc biến động?

Sáu giờ, 7 giờ rồi 8 giờ làn sóng người từ các ngã đổ xô về Dinh Độc Lập lên tới vài ba ngàn, Lính Dù không cản nổi hay cấp chỉ huy cố ý mở rào cho dân tới, hưởng ứng hò reo... “đả đảo chế độ”. Lẽ tự nhiên, nhà báo phải lạnh chân hơn

người dân. Đang đứng ở góc đường Hồng Thập Tự, khu tư xá tướng Dương Văn Minh, ào ào một đoàn xe jeep, đoàn xe hộ tống ai đó... tấp ngay lề.

Họ xuống xe, nhận ra ngay ông Đại Tá râu kẽm “Dù” Nguyễn Chánh Thi. Rút thẻ báo chí toan

Lữ Đoàn Phòng Vệ Tổng Thống Phủ trúng đạn đại bác... “bốc lửa”

tính hỏi ông đôi điều. Ông gạt phất, giọng Huế đặc sệt:

- Chừ... mắc (bận) quá, lát nữa... Tôi có việc gấp với Ông Tướng Minh.

Không bỏ lỡ cơ hội, bám sát đoàn tùy tùng của Đại Tá Thi vô nhà Tướng Dương Văn Minh.

Ông Thi và Ông Minh từ trong ra. Theo sau có tùy viên của Tướng Minh, Trung Tá Đẩu, không xa lạ với **người viết**.

Ra khỏi dinh Hoa Lan (1) của Tướng Minh, kẻ sát Đại Tá Thi trên đường ra Dinh Độc Lập.

Tổ ra lịch sự, hiểu biết, không để hỏi, ông Thi vẫn tất:

- Quân Đội đứng lên! DỪ đứng lên lật đổ chế độ gia đình trị Ngô Đình Diệm! “Ta” nắm hết, chiếm hết các cơ cấu! Quân Vụ Thị Trấn, Không Quân, Công An, Cảnh Sát kể cả... (Ông vừa nói vừ chỉ về phía Sở Thú) Lực Lượng Phòng Vệ Tổng Thống Phủ cũng bị “ta” tiêu diệt... Đã đầu hàng... Chùm chim hàng “râu kẽm” Ông hỏi lại:

- Sao? Đầy đủ chưa? Nhà báo hỏi thêm gì nữa không?

- Thưa Đại Tá... Còn Ông Diệm?

- Ông ta cho người ra điều đình, sẵn sàng ra đi! Sẵn sàng giải tán Chính Phủ... Tôi cũng sẵn sàng bảo đảm cho gia đình Ông ra đi toàn vẹn, kể cả Ông Cẩn và Bà Cự... ngoài Huế!

Tới đây, mấy ký giả ngoại quốc biết Ông Thi là nhân vật quan trọng, len vô phỏng vấn Ông.

Lúc đó dân chúng theo Ông “hoan hô”. Tiến hoan hô, đả đảo vang rền.

Người viết trở lại dinh Hoa Lan lấy vespa, phóng gấp về toà soạn “TIN MỚI”, làm... tin sốt dẻo:

“NGƯỜI HÙNG DÙ, Đại Tá NGUYỄN CHÁNH THI lãnh đạo cuộc đảo chánh”.

Anh Đinh Văn Ngọc (2), Chủ Bút có vẻ “cay cú” Ngô Triều “chấm phá” bản tin, lời lẽ khá nặng! Do đó sau khi Đảo Chánh bất thành, tòa báo đã bị đốt phá tan hoang (3).

Riêng Bà Chủ Nhiệm Bút Trà dè dặt cẩn thận hơn, cũng bản tin đó, khi tới “SAIGON MỚI” Bà bảo Tổng Thư Ký sửa lại “nhè nhẹ”, nên khi Quân Dù tan hàng thì tuy tòa báo cũng bị đập phá nhưng không mấy nặng nề như nhật báo “TIN MỚI”.

Quay lại cảnh khu vực trước Dinh Tổng Thống nếu người lạ thoát nhìn khu vườn trồng, không hẳn là hoa viên thì hàng quà đầy rẫy – nào bún

bò bún riêu của mấy bà quẩy gánh – nào thịt bò khô dưa dầm của mấy chú ba Tàu. Mấy em nhỏ bán kem cũng rủ nhau chào mời ới ới! Dân vui vẻ như ngày Hội! Có cả những gia đình dầm dề xe gắn máy, đưa mấy em nhỏ đi xem... “đảo chánh”.

Có lẽ những người trong cuộc, điều hành cuộc binh biến không biết những chuyện vui kỳ lạ này! Đọc những hồi ký của các vai chánh cầm đầu cuộc binh biến, không ai có một dòng... kỷ niệm. Chắc quý vị đó, giờ đó, đang lo chuyện... đại sự.

Để biết rõ tình hình, và nhất là ít nhiều “bán tín bán nghi”, tự đặt câu hỏi trong đầu, còn thêm những ai trong bộ tham mưu của Đại Tá Thi.

Ngược lại dinh Hoa Lan của Tướng Minh, tự trả lời câu hỏi trên:

- Tướng Dương Văn Minh chắc đóng vai quan trọng lắm, nên Đại Tá Thi mới lui tới... “thỉnh ý”?

Nghề nghiệp cần phải biết rõ “trắng đen”, chợt nhớ phía sau tư dinh ông Tướng ... có đường “zô” liền tiến tới... gõ cửa nhẹ nhẹ.

Ít người biết, Tướng Lê Văn Kin (1) “đứng sau” Trg Tá Vương Văn Đông (2) trong vụ Binh Biến

Quá mừng khi cửa mở, chính Trung úy Đẩu, viên sĩ quan có tiếng đẹp trai, lịch sự, từng gặp mặt nhiều lần trong các cuộc họp báo, ra tiếp. Anh thân mật bắt tay:

- Lanh thế! Đúng là cáo già nghề nghiệp! Đánh hơi thật tài... Đâu cũng có mặt.

Người viết chưa kịp lên tiếng, anh đã nghiêm vẻ mặt:

- Tham gia phải không? Sao chẳng thấy ký giả, ký thiết nào hết, chỉ thấy có mình anh thấp tùng ông Đại Tá “râu kẽm”?

- Đâu có! Súng nổ ran như tan Đô Thành. Nghề nghiệp phận sự, bắt buộc phải theo dõi làm tin nóng hổi chứ!

Đóng cửa, Trung úy Đẩu kéo vô căn phòng nhỏ phía sau. Anh chậm rãi... như có ý “bí mật quân sự”:

- Hai ông Đông, Hồng cầm đầu (Trung Tá Vương Văn Đông và Nguyễn Triệu Hồng), Ông Thi (Đại Tá Nguyễn Chánh Thi) nắm lính! Hồng chết rồi! Chết ngay giờ đầu khi trong Dinh phản công!

Vẻ buồn, Trung úy Đẩu lắc đầu nhè nhẹ. Dịp may thân mật gợi ý tiếp:

- Thế... thế Ông Tướng mình (Tướng Minh) chắc nắm phần chủ động?

Chậm rãi, Trung úy Đẩu dè dặt:

- Ông Tướng kín đáo lắm! Tuy thân cận bên ông, chuyện đại sự “sức mảy” ổng cho biết.

- Sáng nay

Đại Tá Thi vô gặp ông Tướng, chắc “thỉnh ý” chuyện chi?

Tôi cố gợi ý, nhưng Trung úy Đẩu vẫn lạnh lùng có vẻ lẫn tránh! Biết ý, nhưng trước khi chia tay, vẫn cố hỏi thêm ít điều:

- Sao? Anh có nghe Ông Diệm quyết định ra sao không?

Đẩu tươi rói:

Trg Tá Vương Văn Đông

Cố Vấn Ngô Đình Nhu

2 CAO THỦ ĐẦU TRÍ
TRONG 2 NGÀY 11 VÀ 12 - XI - 1960

- Ông bằng lòng giải tán Chính Phủ mà... Bằng lòng trao quyền lại cho quân nhân mà...

Sau cái bắt tay từ biệt Trung úy Đẩu, ghé qua Việt Tấn Xã nằm cách đó lối vài trăm thước, cũng ngay trên con đường Hồng Thập Tự, coi động tĩnh ra sao?

Tới nơi... “cửa đóng then cài”. Trước Việt Tấn Xã và Câu Lạc Bộ Thể Thao (Cercle Sportif) kế sân Tao Đàn 5, 6 chiến xa đang hờm súng.

Cảm nghĩ lúc đó, mấy ông “cấp Tá” non trẻ, làm thế nào lại có thể đủ uy tín để kêu gọi mọi binh chủng cùng làm chuyện “đại sự” này? Rất đổi... khâm phục!

Nhưng... sau này, khi cuộc đảo chánh bất thành, tù tội ở Côn Đảo trở về, gặp lại các Ông... mới biết... Đoàn chiến xa không phải của phe “ta” mà là... phía trung thành với Ông Diệm về “giải vây, cứu giá”. Đó là một trong những nguyên nhân đưa đến thất bại.

Hôm đó, đang toan tính làm sao gặp được “Nhóm Chủ Não” Ban Chỉ Huy cuộc đảo chánh thì nghe bọn trẻ bán báo rao âm ỉ:

- Tin mới đây! “TIN MỚI” đây! Đây đủ tin tức về cuộc đảo chánh của lính Dù, đang bao vây Dinh Tổng Thống...

Trong tâm thán phục nhà kinh tài “bóng bàn” Đinh Văn Ngọc. Ông nhanh chân lẹ tay, đã huy động anh em nhà in, gấp rút phát hành báo sớm hơn đồng nghiệp khác đến 2-3 tiếng

đồng hồ. Thường lệ, báo chí Saigon phát hành khoảng 5-6 giờ chiều. Thật sự ra, lần này “TIN MỚI” có tin “sốt dẻo” vì Đặc Phái Viên may mắn gặp đúng vai chủ động, người cầm đầu Lực

Lượng Dù, đang hành quân bao vây Dinh Tổng Thống... Đại Tá Nguyễn Chánh Thi.

Tòa soạn nhật báo Tin Mới nằm trên con đường nhỏ Nguyễn An Ninh, ngang hông chợ Bến Thành. Trước mặt là đồng nghiệp Dân Chúng, chủ nhiệm Cụ Trần Nguyên Anh nhưng ông con Trần Thế Xương, làm chủ bút điều hành, phụ tá có Tô Văn Bùi Bá Nhân (4) và tay phóng viên lanh lẹ Anh Quân “chạy tin” mặt ngoài.

Chủ bút báo Dân Chúng “cay cú” bà Nhu sao đó, trong mục “Thời Sự Chính Trị” lên án Ông Bà Cố Vấn “quá mạnh”, cũng mang một mạng số chung! Tòa soạn Tin Mới và Dân Chúng... đều bị đập phá tan hoang.

Trần Thế Xương lanh chân “zọt” qua Gò Dầu Hạ vượt biên giới, tỵ nạn tại Nam Vang. Nếu chậm chân có lẽ chủ bút họ Trần cũng cùng chung số phận với **người viết**, nghỉ mát dài dài tại Côn Sơn hải đảo.

Kế tiếp... ở thời điểm này như trên đã viết, muốn gặp cho được “Ban Lãnh Đạo” cuộc đảo chánh, bèn phóng xe lên thẳng Tổng Tham Mưu. Trình thẻ báo chí nơi cổng chánh, viên Thượng sĩ gác cổng, sau nhiều lần liên lạc với bên trong, mới cho phép đem xe vespa tới tiền đình cửa chánh.

Bước vội lên thêm Bộ Tổng Tham Mưu, trình bày với viên sĩ quan, chỉ ít phút sau, từ trong ra, một vị Trung Tá gầy gò nhỏ thó, vẻ mặt nhọc, nhưng gương mặt rắn rỏi, cương nghị, tự giới thiệu:

- Tôi Vương Văn Đông, Chủ Tịch Hội Đồng Cách Mạng, nhà báo muốn hỏi chuyện gì?

Nhìn lon Trung Tá của Ông Đông, không giao tiếp theo lời tự giới thiệu vai trò Chủ Tịch Hội Đồng Cách Mạng của ông, cứ theo cấp bậc của Ông mà lên tiếng:

- Xin Trung Tá cho biết tình hình chung. Nghe Ông Diệm chịu nhượng bộ, trao quyền lại cho quân nhân... Sao quân Dù còn bao vây Dinh Tổng Thống? Mà không mời Ông Diệm và gia đình ra khỏi Dinh Độc Lập?

Trung Tá Đông tóm tắt tình hình quân sự và không trả lời hẳn vào việc giải quyết Ông Diệm và gia đình rời Dinh Độc Lập. Gương mặt lo âu với vầng trán nhăn, cộng thêm nước da gà mái xám mét, nét mặt mệt mỏi của Ông, nên không

muốn quấy nhiễu thêm người sĩ quan quả cảm, táo bạo dám làm chuyện lớn.

Trước khi từ giã Ông, bèn góp ý đôi lời, có ý nhắc nhở:

- Thưa Trung Tá, tình hình “ngoài”, tin tức không mấy rõ rệt! Dân chúng hoang mang... Đài phát thanh cũng không loan báo gì... Sao Trung Tá không tổ chức một cuộc họp báo? Hoặc... có những bản tin liên tục trên Đài Phát Thanh? Đài Phát Thanh hiện trong tay “Hội Đồng Cách Mạng” mà...

Trung Tá Đông lúc bấy giờ có lẽ mới cảm như là có một người “ngoại cuộc” để tâm đến sơ sót của “Cách Mạng”, nhất là người ngoại cuộc đó lại trong ngành Thông Tin, Ông thân tình ngay như tình “đồng chí”:

- Anh tiếp giúp tôi! Người phụ trách về Thông Tin bận bịu, kiêm nhiệm nhiều việc quá... Có thể nào... Anh xuống Đài Phát Thanh triệu tập Báo Chí giúp tôi... Anh liên lạc, tin cho tôi, tôi sẽ xuống... chủ tọa.

Trung Tá Đông nói chưa dứt lời, từ xa tiến tới, một sĩ quan trẻ trắng trẻo đẹp trai, cấp Thiếu Tá. Ông Đông giới thiệu:

- Xin giới thiệu Anh, Thiếu Tá Nguyễn Huy Lợi(5). Anh Lợi đảm trách phần chính trị, thông tin. Anh Lợi sẽ bảo... dưới Đài để anh triệu tập báo chí.

Trg Tá Vương Văn Đông họp báo trong tinh thần mệt mỏi...

Đoạn Ông Đông quay sang nói với một viên Hạ Sĩ Quan:

- Anh lo xe đưa ông nhà báo xuống Đài Phát Thanh.

Không rõ có phải “số”, tới lúc làm chính trị không mà... cái hưởng ứng “zô zuyên” này, khi không sau khi đảo chánh thất bại, **người viết** lãnh cái án “cấm cố” lưu đày ngoài Côn Đảo.

Giá mà hồi đó, khi đó, ngày đó có người anh em “Thầy Ba Bình Định” (6) ở bên, chắc phải nhờ ông bói cho một quẻ, tuổi con Mèo, Ất Mão – 1914, nên hay không nên, lao vào con đường... chính trị?

HỌP BÁO ĐÊM 11-11-1960 TẠI TỔNG THAM MƯU

Bước vô Đài Phát Thanh Saigon (trên đường Phan Đình Phùng) tự cảm nghĩ như lãnh một trách nhiệm lớn. Do đó, nảy ra ý nghĩ, cần phải có những tiếp xúc “lớn” của những người cầm đầu các cơ quan ngôn luận của Miền Nam.

Cuộc triệu tập báo chí Việt Ngữ sẽ đặt nặng về sự có mặt của những người có trách nhiệm của tờ báo, có nghĩa là các phóng viên, nếu không đi cùng Chủ Nhiệm, Chủ Bút thì... xin đứng ngoài nhặt tin hành lang. Sự hiện diện của các Chủ Nhiệm như nhắc nhở quý vị đó sẵn sàng hưởng ứng, ủng hộ... phe Cách Mạng!

Đang “phôn” cho các báo thì nhận được lệnh của Chủ Tịch Hội Đồng Cách Mạng:

- Anh mời quý vị Báo Chí lên Tổng Tham Mưu họp. Đúng 8 giờ... Tôi chủ tọa.

Khoảng 7 giờ trở lại Tổng Tham Mưu, trong phòng họp tại Đại sảnh đường tôi thấy đã xếp đặt chu đáo. Không thấy Ông Đông, cũng chẳng thấy Ông Lợi. Ngó ra ngoài, có một ông già chậm chạp đi lại, bận đồ ka-ki, không thấy đeo... lon. Tiến lại gần thì hóa ra là... Đại Tướng Lê Văn Ty. Với Ông Ty, vốn quen biết từ lâu, từ hồi Pháp thuộc, khi **người viết** còn làm trong ngành báo chí Pháp, mỗi lần theo các quan Pháp đi thăm các cơ sở công quyền Pháp Việt vào những năm 1936-1937, Đội Ty Đáp Cầu vốn có tiếng! Ông là Hạ Sĩ Quan huấn luyện trường Thiếu Sinh Quân (Enfants de Troupe) tại Đáp Cầu Bắc Ninh.

Thấy tôi Ông nhận ra ngay:

- Vẫn nghề nghiệp cũ? Sao đi lượm tin phải không?

Không trả lời vô câu hỏi của Ông, tôi hỏi lại:

- Lát nữa Đại Tướng chắc phải có mặt trong cuộc họp báo?

Ông nheo mắt:

- Họp báo gì?

Tôi đáp lại ngay:

- Cụ Diệm đã bằng lòng trao quyền hành cho quân nhân...

Đại Tướng Ty thở dài nhẹ:

- Trao... trao... thì trao cho các chú ấy! Trao gì cho tôi...

Sau này mới rõ, khi Đại Tướng nói chuyện, thời điểm đó, Ông Đại Tướng bốn sao đang bị cầm tù, giam lỏng.

Ngoài Đại Tướng Ty, còn có một ông Tướng hai sao nữa, Thiếu Tướng Thái Quang Hoàng, cũng đang bị giam lỏng và thêm cả gia đình Đại Tá Trần Thiện Khiêm, gồm bà Khiêm và các thân sinh của ông bà cũng bị tạm cầm giữ trên lầu Tổng Tham Mưu.

Tướng Ty theo một sĩ quan xuống Câu Lạc Bộ thì phía cửa vô, lục đục các vị chủ báo tiến vào Hội Trường.

Do cuộc HỌP BÁO có tính cách chọn lọc nên tổng số người tham dự chỉ trên dưới hai chục người. Nhưng một điều đặc biệt sao lại có mặt Bác Sĩ Phan Quang Đán, một nhân vật đối lập “ra mặt” với chính quyền Ngô Đình Diệm?

Ông Đán đâu là Chủ Báo? Ông tiếng tăm lớn, dư luận thời đó “kín hờ” xì xào, Ông là người của Mỹ, của C.I.A. (?) Hỏi ra mới rõ, Ông đi họp báo, đại diện cho báo “THỜI LUẬN” của cựu Tổng Trấn Bắc Phần Nghiêm Xuân Thiện.

Tháp tùng Bác Sĩ Đán có cả Ông Trung Tướng Cao Đài Nguyễn Thành Phương. Ông Tướng này từng được Giáo Phái Cao Đài cử vô tham dự chính phủ Ngô Đình Diệm thời Ông Diệm “lấy lòng” Giáo Phái (1955-1956) và... một nhân vật Hoa Kiều (?) nghe nói người của Đài Loan.

Nhà báo nghề nghiệp có Đinh Văn Ngọc (Tin Mới), Trần Tấn Quốc (Tiếng Dội), Hoàng Hồ (Ánh Sáng), Saigon Mới, Bà Chì Chủ Nhiệm Bút Trà né tránh, hơn nữa trong cương vị Chủ Tịch Hội Phụ Nữ Miền Nam, Bà e ngại gặp rắc rối khi “cách mạng bất thành”. Đinh Văn Khai của

báo Tiếng Chuông cử Nguyễn Ang Ca thay mặt, nhưng vì không có giấy ủy quyền nên Ông Ca không được tham dự.

Lẽ tự nhiên quý vị Chủ Nhiệm, Chủ Bút các báo trong chính quyền như Tự Do (Nha Chính Trị Phủ Tổng Thống), Cách Mạng Quốc Gia (Bộ Thông Tin), Tiền Tuyến (Quân Đội) bắt buộc phải lánh mặt.

Mở đầu cuộc Họp Báo, tôi giới thiệu Ông Chủ Tịch Hội Đồng Cách Mạng Trung Tá Vương Văn Đông và Ông Phụ Tá Thông Tin Chính Trị Thiếu Tá Nguyễn Hữu Lợi.

Trung Tá Đồng tường trình những diễn tiến quân sự cũng như phản ứng của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, đồng thời về ngoại giao, thái độ của Ông Đại Sứ Mỹ cũng như Phái Đoàn Quân Sự Mỹ, ít nhiều tán thành việc truất phế vai trò cố vấn của Ông Ngô Đình Nhu.

Trước khi chấm dứt cuộc Họp Báo, Trung Tá Vương Văn Đông có kêu gọi các cơ quan ngôn luận đóng góp những tin tức cho công cuộc cách mạng.

Sau buổi họp báo, **người viết** theo Anh Đinh Văn Ngọc về tòa soạn Tin Mới để làm “tin” cho báo ngày mai 12-11.

BÁC SĨ ĐÁN BỊ MỜI RA KHỎI ĐÀI PHÁT THANH (?)

11 giờ đêm, trở lại Đài Phát Thanh Saigon, đề phòng có những tin cần do hai Ông Đông và Lợi từ Tổng Tham Mưu gửi xuống.

Vừa vô tới cửa, thấy nhóm của Bác Sĩ Đán bốn năm người,

trong đó có cả Tướng

Nguyễn Thành Phương, từ trên thêm bước xuống, với những gương mặt bề bàng tức giận.

Đứng giữa cửa Thiếu Tá Nguyễn Hữu Lợi, lớn tiếng ra lệnh cho viên sĩ quan trấn đóng:

- Người nào ra vô, có lệnh của tôi, Anh mới cho vô.

Ông Lợi còn lớn tiếng thêm, có ý cho nhóm của Bác Sĩ Đán nghe:

- Không ai được “kêu gọi”... tuyên bố tuyên biếu gì cả...

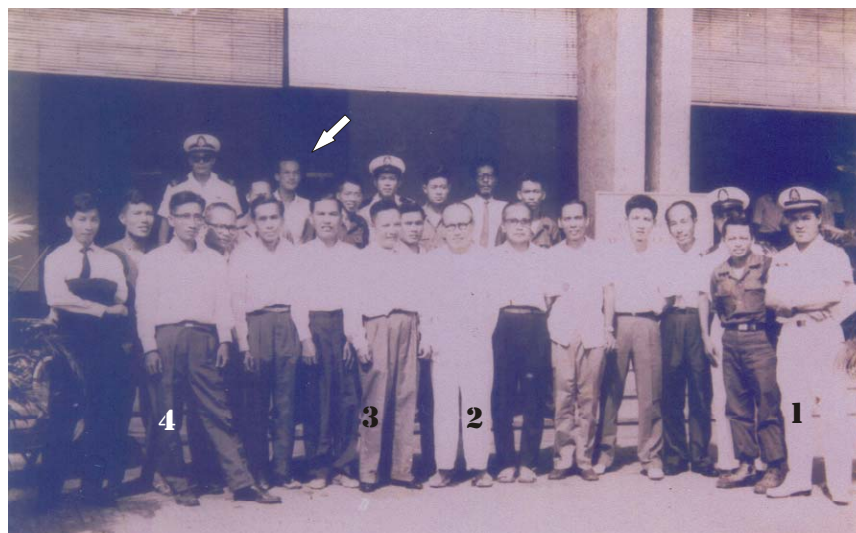
Xe của Bác Sĩ Đán vừa đi khuất thì xe của Đại Tá Nguyễn Chánh Thi và đoàn tùy tùng cũng vừa tới. Thiếu Tá Nguyễn Huy Lợi hằm hằm nhìn nhóm Ông Thi, không nói câu nào, bước vội lên xe.

Khúc phim quay nhanh trước mắt **người viết** khiến đầu óc cũng bàng hoàng quay cuồng? Thế là thế nào?

Bác Sĩ Phan Quang Đán từ đâu, do ai trong Ban Lãnh Đạo “mời tham dự”, mới có thể lên tiếng trên Đài Phát Thanh?

Bác Sĩ Phan Quang Đán kêu gọi dân chúng, sáng ngày 12-11 tập trung biểu tình trước Dinh Tổng Thống để đòi Ông Diệm từ chức ... ra đi... Chuyện lớn! Chuyện đại sự, sao lại có thể “TRÉO CẮNG NGỔNG” kỳ khôi vậy? Ban Lãnh Đạo thiếu thống nhất sao?

Sau này... vỡ lẽ...

Đặc biệt Đồng môn C.V.A. Trịnh Xuân Tài đã chụp, ngày về của những kẻ bại trận 11-11-1960 (Tác giả Hoàng Hải Vân, người có mũi tên chỉ)

* Người mang số (1): Đồng môn Trịnh Xuân Tài, hiện đang sống tại Úc.

* Người mang số (2): Ông Phan Bá Cẩm (thân phụ của Đồng môn Phan Bá Bách).

* Người mang số (3): B.S. Phan Quang Đán

* Người mang số (4): G.S. Nguyễn Thành Vinh

... Chiều ngày 11-11 Tổng Thống Ngô Đình Diệm có những thuộc hạ thân tín, Bí Thư Võ Văn Hải (7) cùng Tướng Nguyễn Khánh, một con thoi khôn ngoan trung gian hòa cứu Ông Diệm. Ông Diệm chấp

nhận giải tán Chính Phủ và trao quyền cho quân nhân thành lập... tân chính phủ.

Cũng chiều đó, chiều ngày 11-11, Đại Tá Nguyễn Chánh Thi thấy chuyện “dằng co kéo dài”, chợt nhớ ra một nhân vật đối lập có uy tín với dân, Bác Sĩ Phan Quang Đán, có thể mau chóng “lật ngược thế cờ”, nên cho người đến tìm Ông.

Đại Tá Nguyễn Chánh Thi không hề cho các Ông Vương Văn Đông và Nguyễn Hữu Lợi biết về việc Ông mời Bác Sĩ Phan Quang Đán tham dự trong tổ chức.

Thật sự, sau này vỡ lẽ, việc điều hành tổ chức cuộc Binh Biến, do Bộ Ba đầu não Vương Văn Đông, Nguyễn Triệu Hồng và Nguyễn Huy Lợi. Đại Tá Nguyễn Chánh Thi được mời vào phút chót.

Kế hoạch của “Bộ Ba Đầu Não” đã thành công khi xử dụng được Đại Tá Nguyễn Chánh Thi, người trong tay có một lữ đoàn lính tinh nhuệ... Lính Dù!

Cuối năm 1963, khi Ông Diệm đã ra người thiên cổ, **người viết** có dịp gặp lại Bí Thư của Ông Diệm, Giáo Sư Võ Văn Hải, Ông tiết lộ:

- Tôi ít về nhà, thường ở trong Dinh với Cụ. Khi tiếng súng của quân Dù vừa nổ, Sĩ Quan Phòng Vệ trình với Cụ... “Quân Dù nổi loạn... bao vây”, Cụ bình tĩnh bảo tôi...

- Dù... ? Dù nào... Dù của thành Thi (Đại Tá Thi)? Răng mà... thằng Thi phản Ta? Sao thằng Thi lại phản Ta được?

Ông Võ Văn Hải nhẹ nhàng tri kỷ... thêm:

- Đúng thế! Chỉ cách đó hai đêm trước, đêm 9-11, Đại Tá Thi còn vô “trình” với Ông Cụ, cuộc hành quân tại Cao Nguyên. Ông Cụ quý Ông Thi lắm! Đang có ý bảo Ông Thuần (Phụ Tá Quốc Phòng), thăng thưởng cuối năm: Nhớ “cho Thi” nó... lên Thiếu Tướng! **Đại sự, binh biến, thiếu thống nhất, tan vỡ là lẽ đương nhiên.**

SÁNG 12-11-1960 HỌP BÁO ĐỂ... LƯU VONG

Qua những lời hô hào đêm 11-11-1960 của Bác Sĩ Phan Quang Đán nên sáng hôm sau, mới 7 giờ sáng, cả chục ngàn người, phần đông giới trẻ sinh viên học sinh đã tụ họp quanh Dinh Độc

Lập. Thêm cả thành phần đảng phái đối lập “ủng hộ” cuộc đảo chánh, với lời lẽ chống đối, đả đảo v.v...

Phía Ông Diệm do cao thủ Ngô Đình Nhu điều hành cuộc phản pháo. Ông Nhu đo lường được những rạn nứt của Thi - Đông, hai nhân vật lãnh đạo.

Đạn từ trong Dinh Tổng Thống bắn ra hợp với đoàn xe cơ giới nhả đạn, làm tan đám biểu tình và... Quân Dù khi đó trong hoàn cảnh “Rắn Không Đầu” cũng tan hàng luôn.

Đài Phát Thanh cũng trở lại trong tay chính quyền.

Người viết quanh quẩn tại phòng Đại Sảnh Tổng Tham Mưu tự thán:

Ai đưa ta đến chốn này

Rủi may trông thấy họa tai khôn lường

Theo văn chương Hoàng Hải Thủy, đúng tới số, số “hai năm mươi” có nghĩa là số... đi vào chỗ chết. Số... “TỬ Ờ”! Ở tù là cái chắc rồi, nhưng sao lại có chuyện, hân hạnh được cái tiếng lớn, đi “ĐÀY CÔN ĐẢO”?

Có tiếng động phía sau, nhìn lại... Trung Tá Vương Văn Đông. Nhìn Ông Sĩ Quan trẻ, có “mộng lớn”, tôi cảm thấy se lòng. Máu nóng tự nhiên nổi dậy! Lớn tiếng nói với Ông Đông:

- Không được! Không được! Phải lật mặt Ngô Đình Nhu! Trung Tá nghe tôi, ta mở cuộc Họp Báo! Phải nói sự thật! Những cái đối trá của họ...

Ông Đông gật gù tán đồng. Tôi vội vô Tổng Đài gọi hầu hết các báo, kể cả các báo hàng tuần và bảo viên Thượng Sĩ coi cổng chánh:

- Để báo chí ra vô tự do.

Chỉ nửa tiếng sau, sân trước Tổng Tham Mưu đủ mặt các tay nghề chạy tin, đủ các loại ký thật, ký giả cả ký giả “kịch chương” thể thao tò mò... tham dự.

Trung Tá Vương Văn Đông mời các nhà báo vô Hội Trường. Ông tóm tắt tình hình và lên án những đối trá gian ngoan của Cố Vấn Ngô Đình Nhu để Cách Mạng đi đến chỗ thất bại.

Gương mặt mệt mỏi đáng thương của Ông, qua những lời nói cuối cùng với báo chí, **người viết** nhớ mãi hình ảnh người Sĩ Quan trẻ... có tài nhưng... thiếu vận.

Chủ động cuộc Binh Biến 11-11-1960, ba vai chánh đều dân CHU VĂN AN (BUỔI - HÀ NỘI).

Nguyễn Triệu Hồng đã qua đời, Vương Văn Đông và Nguyễn Hữu Lợi hiện đang sống ở Pháp.

Cả hai giờ này chắc sắp “8 BÓ” tới nơi, còn chỉ nghĩ đến MỘNG CÔNG HẦU... hai bạn?

Mùa lạnh đất
KENGURU 05
“Bưởi 9 Bó”
Hoàng Hải Vân
PHAN QUÂN
T.N.

GHI CHÚ:

- (1) Tướng Dương Văn Minh khoái thưởng thức “Hoa Lan”, có vườn lớn trước nhà, các bạn đặt tên cho biệt thự của Ông là Dinh Hoa Lan.
- (2) Ông Đinh Văn Ngọc là bầu “BÓNG BÀN” có tiếng từ 1950. Từng đưa các danh thủ đi dự các giải lớn trên thế giới. Hiện còn sống ở Thụy Sĩ (?) Ông ngoài 90 tuổi.
- (3) Chiều 12-11-1960, tòa báo TIN MỚI bị Tỉnh Trưởng Gia Định Nguyễn Đức Xích đưa lính đến đốt phá.
- (4) Phó Tỉnh Trưởng Hà Đông (1952-1953), cộng tác với Việt Định Phương, báo Trắng Đen, tác giả “Cậu Chó”.
- (5) Đại Tá N.H. Lợi Trưởng Phái Đoàn Đại Diện V.N.C.H. tại Ủy Ban Liên Hiệp Quốc Sự 4 bên.
- (6) Đại Úy Không Quân, S.Q.V.B. Đà Lạt, hiện hành nghề Tử Vi Bói Toán tại N.S.W.
- (7) Đặc biệt là người thân cận nhất của T.T. Diệm mà không hề bị ai ghét bỏ. Tướng lãnh cũng vị nể. Sau 1963, dạy học tại Đại Học Văn Khoa Saigon. Chết trong tù C.S. Có con gái hiện sống ở Melbourne.